

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Prof. Muntean: Constatări triste.

Pr. Căp. D. Coșeriu: Rolul social al preotului.

Pr. E. Mureșanu: Conferința preoțească de toamnă
a tractului Huedin.

Convocarea Congresului extraordinar al Asociației clerului ort. „Andrei Șaguna“.

Cronică. — Concursuri pentru întregirea parohiilor: Mănăstireni I. și Trâmpoele.

CONSTATĂRI TRISTE

În bugetul anului în curs, subvenția acordată Bisericii naționale ortodoxe, din partea statului român, a fost amputată fără de nici o milă. Protestul unanim al preoțimii, nimeni nu l-a luat în considerare. Bisericii i-s'a impus o jertfă mult prea grea, decât s'o poată suportă, fără a pierde din tăria ei de acțiune. Gravitatea loviturii este atât de mare, încât a alarmat și pe străini. În termeni, cari pentru conducătorii destinelor statului român nu-s deloc politicoși, iar pentru reprezentanții Bisericii chiar îngrijitori, ziarul săsesc „Kronstädter Zeitung“ din Brașov, expune foarte plastic viitorul întunecat al Bisericii ortodoxe.

Incontestabil, este gravă lovitura materială dată Bisericii naționale însă și mai gravă este lovitura morală. Totala lipsă de considerație a acelor, cari au redus aproape la jumătate ajutorul dat de stat Bisericii, este explicabilă numai atunci, când această instituție le apare ca ceva de care omul modern se poate foarte ușor lipsi.

Privită chestiunea din acest dublu punct de vedere, reclamă o acțiune momentană și hotărâtă. Se înșeală amar acei cari cred, că statul român nu are nici un obligament față de Biserica națională, în consecință se poate descotorosi de ea oricând, s'au crede, că poate lipsi națiunea de binefacerile acestei instituții, fără a provoca adânci perturbări, în mersul normal al evoluției lui.

Ajutorul material acordat Bisericii or-

todoxe din partea statului român, nu este ceva benevol, ci este obligator. Cantitatea depinde de necesitățile Bisericii pentru o normală funcționare. Statul român nu din milă trebuie să susțină Biserica națională, ci este obligat. Motivele sunt multe, sunt presărate în întreg trecutul neamului. Ea este singurul factor care conduce destinele neamului, până ce a fost posibilă, înjghebarea unui stat național, iar de atunci încocoace, ea este conservatoarea bogățiilor naționale ale românismului de pretutindenea. Ea acționează pe planul întâiu la realizarea idealurilor acestui neam. Prin contribuția ei națională specială, și-a câștigat drepturi, cari nu pot fi trecute atât de ușor cu vederea. Nici o biserică din lume nu e concrescută cu destinele neamului, precum este Biserica ortodoxă română. A desconsidera această stare de fapt cu consecințele ei, înseamnă a nu fi conștii de realitate. La noi niciodată nu poate fi pusă problema separării Bisericii de stat. O separare forțată, ar însemna, pregătirea intenționată, a pieirii neamului. Misiunea Bisericii naționale în mijlocul poporului român, încă nu s'a terminat. Să nu creadă cineva că soluțiile economiștilor, vor rezolvi criza prin care trecem. Criza materială atât de acută, e o urmare firească a crizei morale ce s'a accentuat după războiu. Războiul ne-a adus unirea națională, dar ne-a adus și infecția demoralizatoare a spiritelor. O primă consecință a acestei in-

fecții, e criza materială actuală. Să răspundă cei ce cred, că România de azi nu mai are lipsă de Biserica națională. Cine va restabili moralitatea publică? Poate mulțimea de instituții parazitare răsărite ca ciupercile după ploaie, în epoca post-belică, tot atâtea creațiuni, cari deservesc interesele politice de partid, și cari se bucură chiar și astăzi de subvenții grase din bugetul statului român? Desigur nu. Singura Biserica națională poate face acest lucru, căci ea trăiește aproape de sufletul poporului român. Misiunea viitoare a Bisericii o îndreptățește la mai multă atențiune din partea statului, cât timp acesta este direct interesat în existența lui, să treacă cât mai repede peste criza morală actuală cu consecințele ei funeste. A precupeți ajutorul dat Bisericii, înseamnă a prelungi starea anormală atât de îngrijorătoare.

A fost glasul profetului acela, care în decursul discuțiilor asupra reducerilor bugetare a exclamat: Domnilor, nu vă atingeți de subvenția dată Bisericii, când ea singură ne poate ajuta, din contră adăugați la acel ajutor, pentruca munca ei să fie mai asiduă și să ajungă mai curând la rezultate concrete.

Mai gravă decât lovitură materială, este lovitură morală dată Bisericii naționale. Temeiul detragerii unor ajutoare atât de importante, nu poate fi singură criză materială, ci convingerea că această instituție în prezent este parazită. Credința, că atât ca indivizi, cât și ca societate ne putem lipsi de ajutorul ei. Auzind acum doi ani pe un Domn ministru spunând: „Mai avem lipsă de Biserică vre-o 10 ani“, sau în anul acesta cuvintele unui profesor universitar: „Mă mir că în secolul al XX-lea un om cult și inteligent mai poate crede în Dumnezeu și Biserică“, le considerăm ca pe niște cazuri izolate. Se vede însă, că în mijlocul cercurilor conducătoare românești trăiește și falsa concepție raționalistă, că Biserica nu mai corespunde azi necesităților spirituale ale neamului. Existența acestei concepții presupune și existența unor suflete desechilibrate, căci ea poate fi nutrită și propagată pe deoparte de aceia, cari sunt certați cu morala publică, pe de altă parte de aceia, cari urmăresc scopuri dușmănoase organizației

noastre de stat. Mai precis vorbind, cine sunt azi împotriva Bisericii.

1. Aceia, cari umblă cu capul în nori, caută idealuri mai înalte, dar cât mai comode decât cele propovăduite de Biserică.

2. Aceia, cari nu-și pot satisface poftele animalice pe spatele semenilor lor, în deplină libertate și

3. Aderenții curentelor politice dușmănoase statelor cari au la temelie legislații cu caracter creștin.

Toate trei categoriile sunt periculoase societății. În consecință lovitură dată Bisericii ilegală și cu caracter dușmănos, este și împotriva societății și a statului.

Ce atitudine trebuie să ia biserica? Să-și reducă activitatea în măsura reducerii ajutoarelor primite până acum dela stat? Nu. Dinpotrivă o activitate mai intensă este reclamată. Să-și strângă rândurile, ca în orice împrejurări să poată dovedi că e susținută de întreaga națiune, că nimeni nu o poate lovi, fără a suferi consecințele.

Prof. Muntean.

Rolul social al preotului.

Deși îndatorirea de căpetenie a preotului este de ordin duhovnicesc, adică de-a iniția pe păstoriți în cele religioase și de-a le administra tainele spre binele sufletesc, totuși pe lângă aceasta îi incumbă și alte obligațiuni în legătură cu binele pământesc al acelor, cari numesc părinte pe preotul lor.

Rațiunea de-a fi a acestei îndatoriri o găsim ușor dacă socotim, că omul, pe lângă partea spirituală, cu capacitate de veșnicie, dispune și de trup, ceva material, cu exigențe materiale, cari în interesul ușurării căii spre veșnicie nu trebuiesc neglijate. Tot aceasta ne-o arată învățăturile lui Cristos dintre cari multe se referesc la viața socială a oamenilor, precum și faptele Lui, cum sunt vindecările de felurite boale, cari sunt lucruri, ce se țin de trupul omenesc, în a cărui plăsmuire, — nu putem presupune, — să nu fi avut creatorul un scop bine determinat.

În zilele noastre oameni de știință și de bine, asociații și corporații se ocupă intensiv cu îndrumarea și ușurarea vieții

omenești; ce-i drept mulți din motivul, că socotesc aceasta viață de singura. Nici biserica, cărei îi revine de drept divin amestecul în toate domeniile, privitoare chiar și la bunăstarea vremelnică a omului, nu se poate eschiva dela aceasta îndatorire, cu atât mai vârtos, că biserica se îngrijește de aceasta necesitate, ca de ceva, ce e în strânsă legătură cu veșnicia.

Această preocupare a bisericii se impune mai ales la sate, unde în cele mai multe cazuri preotul rămâne singurul îndrumător în toate domeniile, trebuind să facă în același timp și pe învățătorul, pe medicul, pe judecătorul și pe agronomul, dar nu e mai puțin necesară influința în spirit creștin a slujitorului dela oraș asupra activității atâtor asociații puse în serviciul ideilor sociale.

În munca aceasta preotul se va călăuzi de principiile veșnice a cărții de valoare universală, — Sfta Scriptură, — căci numai așa se obține rezultatul dorit.

După cât cunosc eu poporul nostru din părțile aceste, aflu, că suferă de un mare număr de neajunsuri, cari turbură peste măsură viețuirea tihnită a mai multor oameni, în aceea casă, în acel sat, sau chiar în acea țară. Minciuna, nesinceritatea, perfidia, bârfirea, invidia sunt câteva din defectele, în slujba căror a fi, la noi e obiceiul al pământului, dintre cari unele deși sunt cuprinse în categoriile de păcate prevăzute de către morala creștină, totuși au și o latură socială, la cari s'a referit Cristos prin cuvintele: „Precum voiți să vă faceți vouă oamenii și voi faceți lor asemenea“. (Luca, cap. 6, vers 31). Spre stărpirea acestor preotul va pleca din cuvintele citate aci, tinzând spre a forma o bună conduită socială, arătând, că tot cel ce se conformează acestei conduite, în baza cuvintelor evanghelice de mai sus, în favorul său o face. Pilda vie dată de către preot, aci va face adevărate minuni.

E îndeobște cunoscută la noi ura de clasă, care e pronunțată la muncitorii industriali dela orașe, dar e destul de intensă și în sufletul poporului muncitor de pământ. La sate, acest fenomen ia o formă curioasă, în baza cărei țaranul crede, că singura indeletnicire omenească, provenită dela Dumnezeu, ar fi plugăritul și contes-

tează dreptul de viață al altor soiuri de muncă, — invențiuni omenești, — ba socotește de trântori pe muncitorii intelectuali. Acest fenomen altcum la noi e general, chiar și în pătura intelectuală, căci fiecare categorie de slujbași publici se crede, a fi, alfa și omega a întocmirilor obștești. Spre o împăcare socială se va arăta rostul fiecărei branșe de producători din Stat, prin pilde ingenioase, demonstrând, cum ar fi, dacă ar lipsi una sau mai multe din aceste categorii, sau chiar pătura intelectuală.

Cred, că ar da mult rezultat, aci, pilda țaranului, care nevoind a înțelege forma societății, așa cum e azi, avu norocul, să vadă, în vis, trimis anume de către Dumnezeu, o lume, în care toți munceau pământul, — așa precum cerea el întotdeauna, — dar fu izbit pe rând de toate nevoile, cari se satisfac prin alte clase producătoare, — lipsa de ac, chibrituri, cuțit, siguranță, pază publică, cai și mijloace de comunicație, doctor, preot, și altele, — și care țaran e peste măsură de vesel, când, trezit din somn, vede pe sub fereastră doi agenți ai forței publice escortând pe un făcător de rele, care fapt îl face să exclame: „Totuși e mai bine așa“.

Preotul va interveni, cu tact, și atunci, când observă tendințe de aristocratism sau oligarhism. Mulți ar crede de imposibil, dar de fapt există și între țărani o deosebire, ce o dă averea și originea, concretizată în cuvintele „din neam mare“. Conștiința acestei demnități se observă atunci, când, se reclamă loc de conducere în treburile publice; e piedecă de neînălțurat la căsătorii și se ține cu orice preț la aceasta cu ocaziunea funerariilor, căruiva membru dintr'o familie cu alura aristocrației. Acesta e un rău social, explicabil oarecândva, dar care nu poate sta azi, când chiar țaranul cere democrație pe toată linia. Pilda lui Cristos îi va fi cel mai bun ajutor preotului — îndrumător social, căci Cristos a fost cel dintâi, care a luat poziție contra mentalității înguste de clasă.

Din pilda samarineanului milostiv derivă, mai presus de orice îndoială, obligațiunea păstorului sufletesc de-a purta grije deosebită, celor bolnavi, neputincioși și bătrâni. Aci înțeleg mai mult, decât spovedania și ducerea grijaniei, cari se fac în

baza îndatoririlor duhovnicești. Să nu se aștepte invitație, ci preotul-Samarinean, va trebui să caute pe cei, cari au nevoie de mângăiere și ajutor. Nu e în detrimentul preotului, dacă dispune de unele cunoștințe medicale spre a le pune în practică, când în lipsa medicului, ar fi nevoie.

O grijă deosebită va purta preotul de felul cum se îngrijesc copiii mici, și va da îndrumări igienice femeilor chemate să asiste la cazuri de leuză.

Cât privește întrebuintarea științei doctoriești și a medicamentelor, trebuie încercat a combate, — cu multă prudență în orice caz, — mentalitatea, ce domnește pe la sate, în baza căreia omul nu ar avea nevoie de doctorii, căci Dumnezeu poate vindeca și fără de aceste. S'ar părea, judecând fugitiv, că aceasta e concepția adevărată, mai ales, că vin în sprijinul ei minunile făcute de către Domnul și Mântuitorul nostru. Dar să nu uităm că minunile, sunt abateri excepționale, dela legile stabilite ale naturii, pe cari Cristos le făcea din caz în caz, cu scopul de a-și dovedi în unele cazuri concrete dumnezeirea. Regula naturală a vindecării e în aplicarea unor mijloace naturale, ceea ce trebuie, să o concipiem asemenea provenitoare dela Dumnezeu. Obiceiul de-a recurge la puteri oculte pentru vindecare trebuie combătut cu asprime.

La popoarele vechi funcția de preot era legată cu aceea de judecător; dar avem și aci neamuri, la cari cele multe chestiuni litigioase se desbat și se judecă în forul bisericesc. Aflu de foarte nimerit, ca și preotul nostru să încerce a se impune ca nivelator de mici neînțelegeri, cu cari poporul nostru aleargă pe la judecătorii, prin orașe îndepărtate, pierzând vreme și cheltuind bani. Cu mult tact, prudență, nepărținire și simț de dreptate după câteva cazuri rezolvate spre îndestulirea ambelor părți, preotul își poate câștiga încrederea păstoriților săi și aci, în urma cărui fapt i se vor atașa și mai mult spre ușurarea situației sale. Am auzit, că pe undeva se practică ceea ce propun eu, dând rezultate destul de bune.

În sfârșit bisericii și slujitorilor ei îi revine îndrumarea operelor caritative și de asistență socială, în feluritele forme ale lor,

cari nu se pot expune pe larg în cadrul unui articol de gazetă; combaterea alcoolismului și altor rele sociale, cari difer dela localitate la localitate, reclamând și pentru stârpire mijloace deosebite.

Un preot, care s'ar strădui să acționeze în direcția, dacă ar proceda ajutat de un tovarăș bun, — sinceritatea, — s'ar face iubit de către toți, și și-ar ușura mult munca duhovnicească.

Pr. Căp. D. Coșeriu.

CONFERINȚE PREOTEȘTI ȘI CERCURI RELIGIOASE

Conferința preotească de toamnă a tractului Huedin.

În ziua de 30 Noemvrie 1930, preoțimea tractului Huedin și-a ținut conferința de toamnă în parohia *Bica*, cu un program bogat și bine stabilit.

Mare a fost bucuria și plăcerea credincioșilor acestei mici parohii, — care este situată într-o vale adâncă, — când au primit vestea, că parohia lor cu toate că este așa de mică și într'un loc așa de ascuns, totuși nu a fost uitată și i s'a făcut și ei această sărbătoare, care nu adeseori i se poate face unei parohii. Dar cu cât sunt mai rari, cu atât mai mult sunt așteptate și cu mai multă sete sufletească primesc învățăturile instructive și morale a acestor conferințe, ridicând astfel nivelul moral al credincioșilor din parohia respectivă și îndemnându-i a duce un trai mai creștinesc.

La ora 8 se începe serviciul divin în sobor, în bisericuța neîncăpătoare, care servește de locaș de închinare credincioșilor acestei parohii de sute de ani. Din acest motiv, slujba s'a săvârșit numai de cinci preoți, anume: I. Stănescu, Tr. Sava, V. Moldovan, T. Handrea și subsemnatul, în frunte cu distinsul protopop tractual, A. Munteanu, restul preoților a luat parte la strană. Serviciul divin a decurs în regulă, având o deosebită impresie pentru popor, căruia nu i-a fost dată ocazia să mai vadă săvârșindu-se serviciul divin în sobor. La priceasnă, subsemnatul am rostit predica ocazională, despre: „Dragostea ce a avut Mântuitorul nostru chiar și față de aceia cari erau împotriva Lui și despre zavistie“.

La sfârșitul liturghiei s'a săvârșit slujba parastasului, în memoria Arhierilor: Andrei și Ioan, Regele Ferdinand și marele Mecenat E. Gojdu, care serviciu din cauza bisericii prea mici și a timpului favorabil ce era, s'a făcut înaintea bisericii.

La sfârșitul slujbei parastasului, Prea On. Protopop a rostit o cuvântare pentru popor, foarte însuflețită și adânc simțită, cu multe exemple din viața de toate zilele, folositoare atât pentru îngrijirea trupului, cât și mai mult pentru a sufletului.

Dupăce s'a servit masa comună la locuința preotului din loc Aurel Crainic, d-l președinte prin câteva cuvinte bine chibzuite arată pe scurt întreg trecutul creștinismului, precum și scopul conferințelor noastre preoțești, exprimându-și regretele că majoritatea dintre preoții tractului nu înțeleg scopul acestor conferințe, prin faptul că lipsesc dela ele, — după acestea declară conferința de deschisă. Se constituie apoi biroul, având ca președinte pe Prea On. Protopop, iar ca notar de ședință și raportor la „Renașterea“ pe subsemnatul.

Urmează cetirea apelului nominal al preoților, remarcându-se faptul, că din 21 preoți ai tractului, numai 9 sunt prezenți.

Urmează critica serviciului divin, la care iau cuvântul majoritatea preoților, se constată că în general serviciul divin a decurs în regulă. Se critică de-asemena predica subsemnatului, — care se declară de bine reușită.

Se cetește de preoții I. Roșca și subsemnatul, tema dată de Veneratul Consiliu eparhial, — și anume: „Misiunea internă a preotului din zilele noastre“. Lucrările au fost bine dezvoltate, arătând pe scurt care este misiunea și mijloacele de luptă ale unui preot în zilele noastre, când avem atâtia luptători contra bisericii și a clerului. Aceste lucrări se declară de bine reușite.

Se cetesc rapoartele cercurilor religioase, de activitatea desfășurată în anul acesta, din cari se evidențează străduința preoților pe acest tărâm, de a fi la înălțimea chemării. Ceeace se confirmă din predicile și conferințele anexate.

Președintele cercului I. religios, pe motivul că cercul său are o întindere de 80 km., cere conferinței să se facă o nouă

împărțire a cercurilor. Ceeace s'a și făcut în urmă, cu unele mici schimbări.

Preotul V. Roșescu își cetește lucrarea sa „Despre pentecostaliști și combaterea lor“. Lucrarea a fost bine dezvoltată, arătând pericolul cel mare pentru biserică a sectei acesteia și în special al celorlalte, cari au un număr mai mare de aderenți și mai periculoși în special pentru regiunea noastră, arătând și mijloacele de combatere a sectei pentecostaliștilor. Lucrarea s'a declarat de bine reușită.

Mai era în program conferința preotului Tr. Sava „Despre studenții în Biblie și combaterea lor“ și a lui D. Păltineanu „Despre bapțiști și nazarineni și combaterea lor“. Deoarece aceste secte le avem încuibate și în parohiile din tractul nostru și fiindcă dela conferință lipsesc majoritatea preoților, s'a hotărât ca acestea să fie cetite în conferința preoțească de primăvară.

Astfel s'a încheiat conferința de toamnă a acestui tract, după o frățească înțelegere asupra problemei misiunii interne a preotului din zilele noastre și în parte asupra problemei sectelor, ne-am îndreptat fiecare spre satul nostru, având multe cunoștinți noi, iar altele reimprospetate, în suflet, și aceea bucurie mare ce-o dă conștiința datoriei împlinite, iar pentru credincioșii acestei parohii va rămânea neuitată ziua de 30 Noiembrie.

Pr. Emil Mureșanu.

Asociația Clerului ort. „Andrei Șaguna“,
Biroul Central — Sibiu.

Nr. 1—1931.

Convocare.

În temeiul §-ului 10 din Statutele Asociației „Andrei Șaguna“ a clerului Mitropoliei ortodoxe române din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș, și al hotărârii ultimului Congres dela Brașov, — având arhieriasca binecuvântare — convocăm al

XI Congres, extraordinar, al preoțimii
din numita Mitropolie, la Sibiu pe ziua de
Marți, 27 Ianuarie 1931.

Program:

1. Ora 8:30: Sf. Liturghie, cu chemarea Duhului Sfânt. (Catedrala mitropolitană).

2. Ora 10: Deschiderea Congresului și luarea unei atitudini față de grava situație în care a fost pusă Biserica prin noul buget al Statului. (Aula Academiei teologice).

3. Ora 15: Pelerinaj la mormântul Mitropolitului Andreiu Șaguna. (Rășinari).

4. Inchiderea Congresului.

În ajunul Congresului (ora 6 seara) va avea loc o consfătuire la restaurantul „Boulevard“.

Preoțimea este invitată să participe în număr cât mai impunător.

Fruntașii noștri mireni, cari au sprijinit Biserica în toate revendicările ei drepte și nobilele ei aspirații, sunt binevăzuți și de astădată.

Pentru congresiștii, cari vor sosi la Sibiu în ajunul Congresului, biroul Asociației se va îngriji de locuință.

Sibiu, la 15 Ianuarie 1931.

Prot. Dr. Gh. Ciuhandu
președinte.

Prof. Nic. Colan
secretar general.

CRONICĂ

TĂLCUIRI CREȘTINE

I.

*Cel ce vrea ca să învingă
El, — cu brâul umilinței creștinești
Să se încingă.
Căci, va putea oare-cine
Să cucerească-o cetate,
Dacă mai întâi de toate
Nu s'a 'nvins pe sine?*

II.

*Candela veciei tale s'o aprinzi în astă lume,
N'așlepta să pați povestea fetelor celor nebune.*

III.

*Făurim adesea 'n viață viitor ce ne încântă,
Lumea această, uităm însă — e calvar și e osândă.
Orice-ai face, ochiul sorții nu e chip să-ți dea răgaz,
Rătăcind te află, mâne, — tot așa te lasă. az.
Ești savant, bogat or rege, ce crezi că ai cucerit?
Astea toate sunt nimicuri, pacea-i totul ce-am dorit.*

Strasbourg, Ian. 1931.

FL. MUREȘANU

* * *

Știre personală. Prea Sfinția Sa Episcopul nostru *Nicolae Ivan* în ziua de 19 Ianuarie c. a plescat la Sibiu pentru a lua parte la conferința arhiepiscopilor din Ardeal. De acolo va pleca la București.

Predică în Biserica Catedrală. Duminecă, 25 Ianuarie c., va predica la Sf. Liturghie Prof. *Sofron Vlad*, iar la Vecernie At. *Popa*. — În Capela Școlii Superioare de Comerț în această Duminecă va servi și predica I. *Spătariu*.

Duminecă 30 Ianuarie c. SS. Vasile, Grigore și Ioan: va predica la Sf. Liturghie Dr. V. *Sava*, în Bis. Catedralei, iar la Vecernie V. *Bogdan*. — În Capela Școlii Superioare de Comerț în această zi va servi și predica I. *Spătariu*.

S'a revenit? Ziarele din Capitală publică următoarea știre: Prin bugetul cultelor salariile preoțimei urmau să fie suse la două reduceri: întâi prin reducerea generală a salariilor preoților ortodocși cu 12%, a celor uniți cu 21% și a doua aplicarea așa zisei curbe de sacrificiu. Aplicarea acestei duple reduceri aducea scăderea salariilor clerului în proporție de 30—50%. — Mișcarea pornită de preoții parlamentari contra acestor nedreptăți se pare că a dus la rezultat. În urma unei conferințe a d-ilor miniștri de finanțe, instrucție și interne, s'a găsit soluția pentru acoperirea diferenței de salarizare, rămânând ca și preoții să sufere o singură curbă ca și ceilalți funcționari ai statului. Să nădăduim că așa va fi căci până în prezent nu ni s'a comunicat încă bugetul Cultelor. În urma intervențiilor făcute direct de episcopia noastră s'a îmbunătățit și bugetul Consiliului eparhial.

Deces. După o lungă și grea boală a trecut la cele vecinice, Luni în 12 Ianuarie c., Veronica Buzura n. Latiș soția preotului nostru Cornel Buzura din Someșul-cald. Rămășițele pământești ale defunctei au fost așezate spre vecinică odihnă cu serviciul religios oficiat de un sobor de șapte preoți din tractul Cluj, Miercuri în 14 Ianuarie c. în cimitirul din Gilău. Predica a fost rostită de P. C. preot A. Mușat, iar răspunsurile au fost date de corul teologilor noștri din Cluj, sub conducerea d-lui prof. Dr. V. Petrașcu. În urma defunctei a rămas o fetiță și preotul văduv, căroro le transmitem sincere condolențe.

Odihnească în pace!

Pentru muezul eparhial am primit dela parohia Mogoș-Miclești un potir dela

1700, o psaltire slavonă dela 1692, trei icoane și cinci epitrafire vechi, iar dela parohia Borgo-Rus o cădelniță veche.

Indrumări arhieresti din alte părți (Episcopia Hotinului). Cercetarea bisericilor e din an în an tot mai slabă, viața adevărat creștină slăbește tot mai mult; în orașe și sate necredința a intrat în locul ei, materialismul și indiferentismul religios au prins rădăcini adânci în viața creștinilor noștri. Pe lângă curentul timpului vina o poartă și preoții, cari nu totdeauna și nu pretutindenea își îndeplinesc conștiencios datoria lor înaltă și sfântă. Și chiar dacă nu li se poate imputa toată vina, totuși nu pot fi liberați cu totul de ea. Trebuie să căutăm a împlini cu toții datoriile noastre în mod conștiencios, să căutăm a întrebuița toate ocaziunile binevenite spre a înrâuri asupra poporului, spre a-l îndrepta și a face ca el să iubească legea și biserica și pe păstorii săi suflești, căci numai așa vom putea salva și mântui poporul nostru de influința cea dăunătoare a curentului de față. În continuare se îndrumă preoții a-și cerceta enoriașii pela casele lor dându-le sfaturi individuale de îndreptare și revenire la purtări creștinești.

O întrecere păgubitoare. Ni s'a dat să cetim și această veste, că'n biserica din Bocșa-română și din Cacova (Banat) la anul nou și la Bobotează nu s'au putut face servicii în biserică și la sfințirea apei, deoarece s'au îmbulzit câte două trei coruri să cânte deodată. În Bocșa corul cantorilor s'a luat la întrecere cu corul d-lui Mureșianu. Urmarea a fost, că serviciul nu s'a putut ținea. La Cacova s'au luat la întrecere corul Căminului cultural, cu cel al profesorului Nedelcu, cât și cu al copiilor de școală condus de un învățător. Rezultatul a fost tot o babilonie și credințioșii au părăsit biserica. Iată ce înseamnă o întrecere nesocotită și lipsită de înțelegerere. Nu știm dacă în celelalte sărbători se îmbulzesc la feliu. Din aceste cazuri se pune întrebarea dacă un cor poate să cânte într'o biserică fără a avea autorizație dela preot, și dacă cântă fără ea, înseamnă, că provoacă conturbare în serviciul divin, pe-depsită de lege.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 10—1931

(5) 1—3

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroh din parohia de cl. I. *Mănăstireni I.*, din topopiatul Huedin, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Casă parohială cu supraedificate.
2. Sesiune parohială 32 jughere.
3. Stola uzitată.
4. Întregirea salarului dela stat, conform coalei B.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererea cu documentele prescrise subsemnatului oficiu, iar cu prealabila noastră încunoștințare se vor putea prezenta în parohie pentru a cânta respective a celebra și pentru a face cunoștință cu poporul.

Concurenții au să prezinte act de învoire dela P. S. Sa Episcopul nostru, fără de care act nu vor putea fi luați în candidare.

Huedin, la 12 Ianuarie 1931.

Oficiul Protopopesc ort. rom. în conțelegere cu Consiliul parohial din Mănăstireni.

Aurel Muntean, protopop.

Nr. 428—1930.

(4) 2—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a *Trâmpoele*, topopiatul Abrud, se publică prin aceasta concurs de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială și supraedificate.
3. 14 jugăre sesiune parohială, arător și fânat.
4. Taxele stolare obicinuite.

Candidații își vor înainta actele regulamentare, în termen, la acest oficiu, alăturând și aprobarea P. Sf. Sale Episcopului. Înainte de alegere se vor prezenta în parohie.

Abrud, la 7 Ianuarie 1931.

În înțelegere cu Consiliul parohial.

Petru Popovici, protopop.

„VATRA“ institut de credit și economii, societate pe acții, Cluj.

— Filială în Mociu. —

(6) 1-1

CONVOACARE

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „VATRA“, societate pe acții în Cluj, se invită în sensul statutelor la **a XXIV-a adunare generală ordinară**, care se va ține în Cluj, la 9 Faur 1931, la orele 10 a. m., în localul institutului (Str. Regina Maria Nr. 47). În caz, că la această adunare nu s'ar prezenta numărul acționarilor cerut de statute, prin aceasta se convoacă adunarea generală, în sensul §-lui 25 din statute, pe ziua de 23 Faur 1931, la orele 10 a. m.

ORDINEA DE ZI:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Raportul Direcțiunii și al Comitetului de supraveghiere, despre rezultatul gestiunii an. trecut.
3. Deciziune asupra bilanțului anual, pe baza acestor rapoarte, și darea absoluturului membrilor Direcțiunii și Comitetului de supraveghiere.
4. Deciziune asupra împărțirii profitului curat și statorirea dividendei.
5. Statorirea marcelor de prezență pentru membrii din Direcțiune, a Comitetului de supraveghiere și a cheltuielilor de călătorie.
6. Propunere pentru urcarea capitalului social dela Lei 3,000.000— la Lei 6,000.000—.
7. Eventuale propuneri.
8. Inchiderea adunării generale.

Domnii acționari, cari voesc să participe la adunarea generală, sunt rugați a-și depune acțiunile înainte de deschiderea adunării generale la cassa institutului, conform §-lui 19 din statute, cum și documentele de plenipotență.

Acțiunile se mai pot depune la toate instituturile membre la „Solidaritatea“, dar cel mult până la 2 Faur 1931. Din ședința plenară a Direcțiunii „VATRA“, ținută la 17 Ianuarie 1931.

Direcțiunea.

ACTIVA		Bilanț General pe anul 1930.		PASIVA	
Cassa numărar	1,257.778—			Capital social	3,000.000—
Cassa dispon. la bănci	228.995—	1,486.773—		Fondul de rezervă	630.281·26
Cambii	19,452.395—			Fondul Cult. Nic. Ivan.	114.517·13
Credit Camb. cu acoperire Hipotecară	4,121.773—	23,574.168—		Fondul de Penzie	326.730·53
Cont-Curent: Debitori	7,704.342·35			Fond. special de rezervă pt. creanțele dubioase	352.552— 1,424.080·92
Efecte	510.765—			Depuneri spre fructif.	21,908.398—
Imobile: Casa institutului și alte realități	3,029.074—			Depun. în Ct.-Curent	6,498.846·16 28,407.244·16
Mobiliar	8.000—			Reescont	2,441.700—
				Dividendă neridicată	28.263—
				Interese tranzitoare	319.456—
				Profit net	692.378·27
		Lei 36,313.122·35			Lei 36,313.122·35

SPESE		Profit și Pierdere pe anul 1930.		VENITE	
Interese de depuneri spre fructificare	2,350.751·47			Interese, provizie și venite la imobile	4,471.627·74
Interese de Reescont	318.046—	2,668.797·47			
Salare	450.900—				
Marce de prezență	33.000—	483.900—			
Dare	191.100—				
Spese, porto	281.180—	472.280—			
Amortiz. din imobile	126.212—				
„ din mobiliar	2.000—				
„ din efecte	26.060—	154.272—			
Profit net	692.378·27				
		Lei 4,471.627·74			Lei 4,471.627·74

Dr. Laurian German m. p. președinte.

Cluj, la 31 Decembrie 1930.

Pentru contabil.: Ioan Dejenar m. p., dir. exec., expert contabil.

DIRECȚIUNEA:

Dr. Alex. Dragomir m. p. A. Mandea m. p. Dumitru Antal m. p. Dr. Victor Stanciu m. p. Ionel Comșa m. p.
Dr. Sebastian Stanca m. p. Dr. Ioan Runcanu m. p. Dr. Vasile Sava m. p.

Subsemnatul Comitet de supraveghiere am examinat conturile prezente și le-am aflat în consonanță numerică cu registrele institutului. — Cluj, la 16 Ianuarie 1931.

Ioan Oțoiu m. p., preșd. Nic. Vasiu m. p. Dr. Dom. Stanca m. p. Ioan Stănescu m. p. Oliviu Sârbu m. p., exp. cont.

Tipografia Eparhiei Ort. Rom. Cluj.